

Poeme de Judy Kendall

Grupaj tradus de: MIRUNA IACOB

Judy Kendall este lector la Universitatea Salford și absolventă a unui masterat de limba engleză din cadrul Universității Cambridge, precum și a unui masterat de scriere creatoare din cadrul Universității „Lancaster”. Doctoratul său vizează noțiuni de compoziție poetică, cu trimeri la poetul Edward Thomas. Activitatea sa la Salford a început în anul 2006, prin contribuții la dezvoltarea cursurilor de Limbă Engleză și Scriere Creatoare, devenind astfel director de program în anul 2008. Autoarea este specializată în poezie, reguli de compoziție poetică și scriere creatoare.

Această colecție de poeme dezvăluie un melanj original de tehnici preluate din literatură și alpinism. Există o complementaritate între resursele instrumentarului literar și rigurozitatea alpinismului care plasează pe același palier două tipuri de activitate aparent diferite: cea a imaginării lingvistice care ordonează materia poetică, și cea fizică, responsabilă de disciplina trupului, de îndemănare și dexteritate.

numai atunci când

când brațele obosesc
când creierul se blochează
când voința-și dă ultima strigare a neputinței

atunci și numai atunci
se instalează ritmul

dacă te admir și te prețuiesc prea mult...

cu un gest mărinimos
tu împrăștii praf de cretă
din belșug
deasupra capului meu
apoi îți proptești mâinile
de-a lungul coardei verzi
care mă sfidează
îți desfaci larg picioarele
în unghiuri imposibile
și țâșnești dintr-o mișcare incredibilă
spre vârful peretelui
ca un țap de munte atât de iute
încât rămân încremenită
cu mâinile pe coarda-mi slăbită

vestiarele

pupilele se măresc
în fața unui lucru în prealabil
imaginat, nu văzut

dezvelit
până la bustul hirsut
cu sfârcurile puțin la vedere
dez

golite

Ex

Puse

îndrăzneală

să te întorci înapoi
la ceea ce ai pierdut
să te întorci când știi
că ai pierdut, să te întorci cu spatele drept
după ce ai fost zdrobit și călcat în picioare
pentru că te-ai așternut drumului și te-ai rugat să fii zdrobit
și lăsat să zaci după ce lupta s-a sfârșit de mult sub victoria altora
asemeni cântărețului la flaut printre dărâmături te potolești
și te scuturi de praf, lingându-ți sângele murdar de pe genunchi
să faci în continuare ce știi de-o viață, de ani, de zile întregi, poate
chiar aceeași greșeală
deși speri ca de fiecare dată să reușești să reușești alene și mai puțin
profund să mergi mai departe

trupul

în timp ce mintea mea
încearcă în fel și chip
să se împingă în perete

anapoda de-a lungul
și de-a latul
refuzând să se nască

trupul ia frâiele în mână
se urcă acolo în numele meu
cu ușurință

ca și cum ar cânta din Bach
degetele dictând
memoriei

ca schițe repetitive
construite pe forme
prestabilite

ca o îmbrățișare în timp ce m-ar trece gândul
să strălucesc în depărtare ca o stea abia zărită în punctul de aterizare

Și alt perete

după versurile lui Peter Morton pentru Another Train

Un alt perete de cățarat – întotdeauna e așa
Poate următorul e al tău
Întinde-te și încearcă-ți puterile cu alt perete

O altă cățărare – întotdeauna e așa
Poate următoarea e a ta
Ridică-te și ia coarda pentru o altă cățărare

O altă mișcare – întotdeauna e așa
Poate următoarea e a ta
Întoarce-te și riscă-ți mâna într-o altă mișcare

Simulacre

o vezi pe copila aceea
cât să aibă? șase ani? –
care, alături de sora ei
o idee mai înaltă, abia poate
să-și care coarda? –
cum se urcă, se întinde și se încordează
să ajungă la următoarea culoare
oricare ar fi ea
de pe unul din cei mai înalți pereți
cu strădania-i amplificată
de trei pătrimi din înălțime zece metri
se lipește, mica maimuță
cu mișcări lente, precaută,
blondă,
de peretele unui tip
care-l escaladează singur și care se odihnește
înainte de ultima manevră
a victoriei, își scutură mâinile
atât de aproape încât ar putea, și de ce nu?
să se întindă
spre mica parodie bălaie
încă nebotezată
sper că pentru mulți ani de acum încolo
în noroiul haotic al dragostei
și să-i dea o mână de ajutor
ca să ajungă în vârful
unui
cel puțin pentru ea
perete foarte voluminos,

cât mă amuz pe seama strădaniei sale
ușurându-mi bătăliile la limită
succesele, stângăciile asudate
culmile și înfrângerile
culmile și victoriile
un pic, un pic mai multă
înălțime.

Reuniune

Un minunat șuvoi de plăcere mă pătrunde
când reușesc să fac
ceea ce fac
cu tine privindu-mă

în plină viteză sus pe coardă
doamne, am uitat
tu îndemnându-mă să urc cât mai sus

cum Dumnezeu să țin piept
exactității măsurii
săltând de pe un picior pe altul

spre intensitatea cuprinzătoare
a reverberației atunci când aterizez

cum Dumnezeu să mă descurc
în unitățile de măsură ale prieteniei

plutind pe partea asta
fără să trec barierele
invitând dragostea în locul
în care stau

Cățărându-mă cu Ellie: universuri paralele

eu atârând
de perete
ellie fixând
coardele sus
chipuri ca lumânările
strecurându-se-ndeaproape
aceeași înălțime
universuri paralele

doar tu

romanță pentru partenerul meu de cățarat

desigur, e util
ca o coardă
să susțină o greutate
(a unui trup oarecare)
dar mult mai greu de găsit
sunt ochii înălțați
care se uită scrutător
numai la tine

escaladare în aer

E atât de simplu să pun
hamul iubirii mele
peste trupul tău
și atât de simplu să-l ajustez
acolo unde contururile nu prea coincid
să străbat fiecare curbă
frontieră a denivelării
cochetând obraznic
la prima vedere